A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített negyedik tanács)

2025. január 29.*

„Megsemmisítés iránti kereset – Állami támogatások – Postai ágazat – A Post Danmark javára nyújtott tőkejuttatás – Az állami támogatás hiányát megállapító határozat – A PostNord javára nyújtott tőkejuttatás – A támogatást a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat – A személyében való érintettség hiánya – A versenyhelyzet lényeges érintettségének hiánya – Elfogadhatatlanság”

A T-334/22. sz. ügyben,

a **Danske Fragtmænd A/S** (székhelye: Åbyhøj [Dánia], képviseli: L. Sandberg-Mørch ügyvéd)

felperes,

támogatják:

a **UPS Europe NV/SA** (székhelye: Brüsszel [Belgium])

és

a **Dansk Avis Omdeling A/S** (székhelye: Vejle [Dánia])

(képviseli őket: L. Sandberg-Mørch)

beavatkozó felek,

az **Európai Bizottság** (képviselik: J. Carpi Badía és L. Nicolae, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

a **Dán Királyság** (képviseli: C. Maertens, meghatalmazotti minőségben, segítője: R. Holdgaard ügyvéd),

a **Svéd Királyság** (képviselik: C. Meyer-Seitz, F.-L. Göransson, H. Eklinder és R. Shahsavan Eriksson, meghatalmazotti minőségben),

valamint

* Az eljárás nyelve: angol.

a **Post Danmark A/S** (székhelye: Koppenhága [Dánia]),

a **PostNord Group AB** (székhelye: Solna [Svédország])

(képviseli őket: O. Koktvedgaard ügyvéd)

beavatkozó felek,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített negyedik tanács),

tagjai: S. Papasavvas elnök, R. da Silva Passos (előadó), N. Półtorak, I. Reine és T. Pynnä bírák,

hivatalvezető: A. Marghelis tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel a 2024. szeptember 20-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az EUMSZ 263. cikken alapuló keresetében a felperes, a Danske Fragtmænd A/S a Dánia és Svédország által a PostNord AB és a Post Danmark A/S javára végrehajtott SA.49668 (2019/C) (korábbi 2017/FC) és SA.53403 (2019/C) (korábbi 2017/FC) számú állami támogatásról szóló, 2021. szeptember 10-i (EU) 2022/459 bizottsági határozat (HL 2022. L 93., 146. o.; a továbbiakban: megtámadott határozat) megsemmisítését kéri.

A jogvita előzményei

2 A felperes dán jog szerinti társaság, amely többek között a közúti árufuvarozási szolgáltatások és csomagkézbesítési szolgáltatások dán piacán tevékenykedik.

3 A PostNord AB olyan társaság, amelynek fő tevékenysége a postai küldemények kézbesítése. Elsősorban a svéd, a dán, a norvég és a finn postai piacon működik. A PostNord alaptőkéjében a Dán Királyság 40%-os, a Svéd Királyság pedig 60%-os részesedéssel rendelkezik. A szavazati jogok mindkét részvényes állam között 50%-ban oszlanak meg. A PostNordnak 100%-os részesedése van a PostNord Group AB-ben.

4 A Post Danmark A/S a PostNord Group 100%-os leányvállalata, amely a postai szolgáltatások dán és külföldi piacán működik. A dán postai piac 2011-es liberalizációja óta a Post Danmark versenyben áll a többi postai szolgáltatóval.

5 Különösen a levelezés digitalizálására irányuló tendencia miatt a Post Danmark bevétele 55%-kal csökkent a 2009 és 2019 közötti időszakban. 2012-től kezdve a vállalat hiányt könyvelt el.

6 2017. október 20-án a Dán Királyság és a Svéd Királyság „Agreement between the Kingdom of Sweden and the Kingdom of Denmark regarding [PostNord]” című kétoldalú megállapodást (a továbbiakban: 2017. októberi megállapodás) kötött. Ez számos intézkedést rögzít a PostNord és a

Post Danmark javára a dániai digitalizáció kihívásainak kezelése és a PostNord igazgatótanácsa által kidolgozott új termelési modell megvalósítása érdekében. E megállapodás szerint az új termelési modellt többek között a Dán Királyság és a Svéd Királyság által a PostNord javára nyújtott két tőkejuttatásból, valamint a PostNord Group által a Post Danmarknak nyújtott belső hozzájárulásból kell finanszírozni.

7 A Dán Királyság és a Svéd Királyság külön-külön 267 millió svéd korona (SEK) (hozzávetőleg 23,1 millió euró), illetve 400 millió SEK (hozzávetőleg 34,6 millió euró) összegű tőkét juttatott a PostNord rmészére, a PostNord Group pedig 2,339 milliárd dán korona (DKK) (hozzávetőleg 313,6 millió euró) összegű tőkét juttatott a Post Danmark javára (a továbbiakban együtt: a 2017. októberi megállapodásban említett tőkejuttatások).

8 2017. november 27-én a közúti szállítás és a logisztika dániai ágazatában tevékenykedő dán jog szerinti társaságokat tömörítő szakmai szövetség (Brancheorganisation for den danske vejgodstransport – ITD) panaszt nyújtott be a Bizottsághoz, amelyben azt állította, hogy a dán és a svéd hatóságok különböző korábbi vagy jövőbeli intézkedésekkel jogellenes állami támogatásokat nyújtottak vagy fognak nyújtani a Post Danmarknak. Ezen intézkedések között szerepeltek a 2017. októberi megállapodásban említett tőkejuttatások is.

9 2019. június 14-én a Bizottság úgy határozott, hogy a 2017. októberi megállapodásban említett tőkejuttatások tekintetében megindítja az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást.

10 A hivatalos vizsgálati eljárást követően 2021. szeptember 10-én a Bizottság elfogadta a megtámadott határozatot. Az említett határozatban a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a 2017. októberi megállapodásban említett tőkejuttatások három intézkedésnek minősülnek, amelyeket külön-külön kell értékelni. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a PostNord Group által a Post Danmark javára nyújtott tőkejuttatás nem járt előny nyújtásával, ennélfogva ez az intézkedés nem minősült állami támogatásnak. Ezzel szemben úgy ítélte meg, hogy a Dán Királyság és a Svéd Királyság által a PostNord javára nyújtott tőkejuttatások jogellenesek és a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősülnek, és elrendelte azok PostNorddal való visszatéríttetését.

A felek kérelmei

11 A felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– a Bizottságot és a Dán Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

12 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

13 A Svéd Királyság és a Dán Királyság azt kéri, hogy a Törvényszék utasítsa el a keresetet.

14 A Post Danmark és a PostNord Group azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

15 A UPS Europe NV/SA azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

16 A Dansk Avis Omdeling A/S nem nyújtott be beavatkozási beadványt.

A jogkérdésről

17 A Dán Királyság, a Svéd Királyság, a Post Danmark és a PostNord Group által támogatott Bizottság arra hivatkozik, hogy a kereset elfogadhatatlan, mivel a felperes nem rendelkezik kereshetőségi joggal. A felperes többek között nem bizonyította, hogy a 2017. októberi megállapodásban említett tőkejuttatások lényegesen érintették a piaci helyzetét.

18 A felperes azt állítja, hogy kereshetőségi joggal rendelkezik. A 2017. októberi megállapodásban említett tőkejuttatások lényegesen érintették a postai szolgáltatások piacán Dániában és a skandináv országokban fennálló versenyhelyzetét. Így lehetővé tették a Post Danmark számára, hogy „a piacinál alacsonyabb szintű dömpingárat” alkalmazzon. A felperes azt állítja, hogy e tőkejuttatások következtében jelentős számú ügyfelet veszített el, következésképpen pedig a piaci részesedésének 30%-os csökkenését eredményezte, amire bizonyítékot is szolgáltatott.

19 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében bármely természetes vagy jogi személy az első és második bekezdésben említett feltételek mellett eljárást indíthat a neki címzett vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen, továbbá az őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek nem vonnak maguk után végrehajtási intézkedéseket.

20 A jelen ügyben először is, amint az a megtámadott határozat 7. cikkéből kitűnik, e határozatnak kizárólag a Dán Királyság és a Svéd Királyság a címzettje, nem pedig a felperes. A jelen kereset tehát nem nyilvánítható elfogadhatónak az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének első fordulata alapján.

21 Másodszor, a 2017. októberi megállapodásban említett tőkejuttatások egyedi jellegűek. Így a megtámadott határozat nem minősíthető az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének harmadik fordulata értelmében vett rendeleti jellegű jogi aktusnak (lásd ebben az értelemben: 2017. október 10-i Greenpeace Energy kontra Bizottság végzés, C-640/16 P, nem tették közzé, EU:C:2017:752, 26. pont; 2014. december 3-i Castelnou Energía kontra Bizottság ítélet, T-57/11, EU:T:2014:1021, 23. pont). A jelen kereset tehát e címen nem nyilvánítható elfogadhatónak.

22 Következésképpen a jelen megsemmisítés iránti kereset csak akkor fogadható el, ha a felperest az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének második fordulata értelmében a megtámadott határozat közvetlenül és személyében érinti, amely két feltétel kumulatív.

23 A jelen ügyben a Törvényszék először a személyes érintettség feltételének vizsgálatát tartja célszerűnek.

24 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azok a jogalanyok, akik nem címzettjei egy határozatnak, csak akkor állíthatják, hogy személyükben érintettek, ha ez a határozat sajátos jellemzőik vagy egy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rájuk, és ezáltal a címzetthez hasonló módon egyéníti őket (lásd: 2007. november 22-i Sniace kontra Bizottság ügyben ítélet, C-260/05 P, EU:C:2007:700, 53. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 Ami közelebbről az állami támogatások területét illeti, a hivatalos vizsgálati eljárás végén hozott, a támogatást értékelő határozat megalapozottságát vitató felperesnek bizonyítania kell, hogy a fenti 24. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében vett sajátos helyzetben van. Ez különösen olyan esetben van így, ha a szóban forgó határozat tárgyát képező támogatás a felperes félnek az érintett piacon fennálló helyzetét lényegesen érinti (lásd: 2021. július 15-i Deutsche Lufthansa kontra Bizottság ítélet, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 A felperes érintett piacon fennálló versenyhelyzetének lényeges sérelme nem az érintett piacon fennálló különböző versenyviszonyok olyan alapos elemzéséből következik, amely lehetővé teszi versenyhelyzete sérelme mértékének pontos megállapítását, hanem főszabály szerint annak *prima facie* megállapításából, hogy a bizottsági határozat tárgyát képező intézkedés meghozatala e helyzetet lényegesen sérti (2021. július 15-i Deutsche Lufthansa kontra Bizottság ítélet, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 58. pont).

27 A fentiekből következik, hogy e feltétel akkor teljesülhet, ha a felperes fél olyan bizonyítékokkal szolgál, amelyek lehetővé teszik annak alátámasztását, hogy a szóban forgó intézkedés lényegesen sértheti az érintett piacon fennálló helyzetét (lásd: 2021. július 15-i Deutsche Lufthansa kontra Bizottság ítélet, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 Ami a piaci helyzet lényeges érintettsége meghatározását illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az a puszta körülmény, hogy egyrészt valamely aktus bizonyos hatást gyakorolhatott az érintett piacon fennálló versenyviszonyokra, és hogy az érintett vállalkozás valamiféle versenyviszonyban állt ezen aktus kedvezményezettjével, semmiképpen sem elegendő ahhoz, hogy az említett vállalkozást az említett aktus által személyében érintettnek lehessen tekinteni. Ennélfogva valamely vállalkozás nem hivatkozhat pusztán arra, hogy a kedvezményezett vállalkozás a versenytársa (lásd: 2021. július 15-i Deutsche Lufthansa kontra Bizottság ítélet, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 60. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 Másrészt emlékeztetni kell arra, hogy a versenytárs piaci helyzete lényeges sérelmének bizonyítása nem korlátozódhat a felperes kereskedelmi vagy pénzügyi teljesítményének romlására utaló bizonyos tényezők – mint például a forgalom jelentős csökkenése, nem elhanyagolható pénzügyi veszteségek vagy akár a piaci részesedéseknek a szóban forgó támogatás nyújtását követő jelentős csökkenése – fennállására. Az állami támogatás nyújtása más módon is sértheti valamely gazdasági szereplő versenyhelyzetét, így különösen elmaradt hasznot, vagy olyan fejleményeket eredményezhet, amelyek kevésbé kedvezők, mint azok, amelyek a támogatás hiányában megfigyelhetők lettek volna (lásd: 2021. július 15-i Deutsche Lufthansa kontra Bizottság ítélet, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

30 Ezen elvek fényében kell megvizsgálni, hogy a felperes, akire a bizonyítási teher hárul, amint arra a fenti 27. pont emlékeztet, bizonyította-e, hogy a megtámadott határozat személyében érinti.

31 Annak vizsgálata érdekében, hogy a felperes bizonyította-e, hogy személyében érinti a megtámadott határozat, meg kell állapítani, hogy álláspontja szerint egyrészt a 2017. októberi megállapodásban említett valamennyi tőkejuttatást 2017. október 20-án nyújtották a Post Danmarknak, másrészt pedig a felperes versenyviszonyban áll a Post Danmarkkal.

32 Mindazonáltal először is, ami a felperesnek a Bizottság előtti közigazgatási eljárásban betöltött szerepét illeti, a felperes helyesen állítja, hogy aktív szerepet játszott. A felperes ugyanis a hivatalos vizsgálati eljárás keretében érdekelt félként észrevételeket nyújtott be. Ugyanakkor önmagában a felperesnek a közigazgatási eljárásban való részvételéből nem lehet arra következtetni, hogy őt személyében érinti a megtámadott határozat, még akkor sem, ha e közigazgatási eljárásban jelentős szerepet játszott (lásd ebben az értelemben: 2019. április 12-i Deutsche Lufthansa kontra Bizottság ítélet, T-492/15, EU:T:2019:252, 143. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

33 Másodszor, ami a piaci helyzetének lényeges érintettségét illeti, amint az a fenti 18. pontban megállapításra került, a felperes azt állítja, hogy jelentős számú ügyfelet és körülbelül 30%-os piaci részesedést veszített el amiatt, hogy a Post Danmark a 2017. októberi megállapodásban említett tőkejuttatásoknak köszönhetően „a piacinál alacsonyabb szintű dömpingárat” alkalmazott. A válasz szakaszában a felperes azt is állította, hogy a szóban forgó tőkejuttatások nyújtása az ügyfelek magatartásának megváltozását vonta maga után, akik úgy döntöttek, hogy a továbbiakban nem veszik igénybe a szolgáltatásait. Így a felperes azt állítja, hogy az említett tőkejuttatások nyújtását megelőzően különböző versenytársak javára veszített ügyfeleket, míg azok nyújtását követően szinte kizárólag a Post Danmark javára veszített el ügyfeleit.

34 Érvelésének alátámasztása érdekében a felperes három ügyféllistát nyújtott be, akik 2016 januárja és 2021 novembere között hagyták el, hogy a PostNorddal szerződjenek. Álláspontja szerint ezen ügyfelek azáltal, hogy a PostNorddal szerződtek, különösen a Post Danmark által kínált szolgáltatásokat vették igénybe. Konkrétabban, az első lista a 2016 januárjától 2018 októberéig tartó időszakra vonatkozik. A második lista, amely részben átfedésben van az elsővel, a 2018 januárjától 2019 júniusáig tartó időszakra vonatkozik. Végül a harmadik lista a 2019 októberétől 2021 novemberéig tartó időszakra vonatkozik (a továbbiakban: a PostNord javára állítólagosan elvesztett ügyfelek jegyzéke).

35 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a felperes azon állítását, miszerint körülbelül 30%-os piaci részesedést veszített el, el kell utasítani, mivel azt nem támasztja alá bizonyítékkezdemény.

36 Másodszor, ami a felperesnek a válasz szakaszában kifejtett azon érvelését illeti, amely azon ügyfelek magatartásának állítólagos megváltozására vonatkozik, akik úgy döntöttek, hogy a továbbiakban nem veszik igénybe a szolgáltatásait, meg kell állapítani, hogy a felperes a PostNord javára állítólagosan elvesztett ügyfelek listáira hivatkozik. E listák közül az első, amely részben a szóban forgó intézkedések nyújtását megelőző időszakot fedi le, több olyan vállalkozást azonosít, amelyekhez a felperes korábbi ügyfelei folyamodtak, eltérően a másik két listától, amelyek csak a PostNordot jelölik meg.

37 Márpedig egy pervezető intézkedésre válaszul és a tárgyaláson a felperes elismerte, hogy az első jegyzékben azonosított valamennyi ügyfél szintén a PostNord javára veszett el, ideértve azokat is, amelyek más versenytárs vállalkozások nevéhez kapcsolódnak, mivel e más vállalkozások valójában a PostNord alvállalkozói voltak.

38 Következésképpen a felperes érvelésének fényében a PostNord javára állítólagosan elveszett ügyfelek listáit úgy kell értelmezni, hogy azok azokat az ügyfeleket azonosítják, akik elhagyták a felperest, hogy kizárólag a PostNordhoz vagy annak alvállalkozóihoz csatlakozzanak. Ezen érvelésre tekintettel azok nem értelmezhetők úgy, mint amelyek ezen ügyfelek magatartásának a szóban forgó intézkedések meghozatalát követő megváltozására utalnak.

39 Ebből következik, hogy a felperes azon érvét alátámasztó egyéb bizonyítékok hiányában, amely szerint a szóban forgó intézkedések nyújtását megelőzően több versenytárs javára veszített ügyfeleket, miközben ezen intézkedések nyújtását követően kizárólag a PostNord, közelebbről pedig ezen intézkedések feltételezett kedvezményezettje, a Post Danmark javára veszített ügyfeleket, azt el kell utasítani anélkül, hogy határozni kellene annak a Bizottság által vitatott elfogadhatóságáról.

40 Harmadszor, ami a felperes azon érvét illeti, amely szerint a 2017. októberi megállapodásban említett tőkejuttatások nyújtása miatt jelentős számú ügyfelet veszített el a PostNord javára, a következőket kell megjegyezni.

41 Még ha feltételezzük is, hogy a PostNord javára állítólagosan elvesztett ügyfelek jegyzékei elegendőek a felperes versenyhelyzete fenti 26. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében vett lényeges érintettségének *prima facie* valószínűsítéséhez, meg kell vizsgálni, hogy a felperesnek sikerült-e a rá háruló bizonyítási tehernek megfelelően igazolnia, hogy versenyhelyzetének e lényeges érintettsége a 2017. októberi megállapodásban említett tőkejuttatásokból eredhetett.

42 Márpedig, még ha el is ismerjük, hogy a PostNord javára állítólagosan elvesztett ügyfelek listáján a felperes egyrészt helyesen azonosította azokat az ügyfeleket, akik elhagyták őt, hogy a PostNorddal szerződjenek, másrészt pedig helyesen állapította meg, hogy azok igénybe vették különösen a Post Danmark, a szóban forgó intézkedések feltételezett kedvezményezettje által kínált szolgáltatásokat, a felperes nem bizonyítja a jogilag megkövetelt módon, hogy összefüggés állhat fenn az ügyfelek PostNord javára történő állítólagos elvesztése és a 2017. októberi megállapodásban említett tőkejuttatások között.

43 Mindenekelőtt ugyanis a felperes által benyújtott adatokból kitűnik, hogy 2016-ban 22 ügyfelet veszített el a PostNord javára, 2017-ben 26 ügyfelet, 2018-ban 19 ügyfelet, 2019-ben 21 ügyfelet, 2020-ban 13 ügyfelet, 2021-ben pedig 14 ügyfelet. Ennélfogva megállapítható, hogy a felperes által állítólagosan elszenvedett ügyfélveszteség a szóban forgó intézkedések nyújtása ellenére 2016 és 2019 között viszonylag stabil volt. 2018-tól a felperes által a PostNord javára állítólagosan elszenvedett ügyfélveszteség még kisebb is, mint a 2016-ban bekövetkezett veszteség. Egyéb olyan magyarázatok hiányában, amelyek lehetővé tennék többek között a szolgáltatott számadatok kontextusba helyezését, a felperes nem bizonyította, hogy azok hihető okozati összefüggést bizonyítanak az ügyfélkör állítólagos elvesztése és a szóban forgó intézkedések között.

44 Ezt követően meg kell állapítani, hogy a felperes nem terjesztett elő olyan bizonyítékkezdeményt, amely alátámasztaná azon érvét, amely szerint az ügyfelek állítólagos elvesztése konkrétabban a 2017. októberi megállapodásban említett tőkejuttatásoknak köszönhetően a Post Danmark által állítólagosan alkalmazott, a piacinál alacsonyabb árakból eredt.

45 Egyrészt ugyanis, noha a felperes a tárgyaláson jelezte, hogy panaszt nyújtott be a dán kormányhoz a Post Danmark által alkalmazott árakkal kapcsolatban, nem terjesztett elő az ilyen panasz benyújtását igazoló bizonyítékot. Nem nyújtott be olyan határozatot sem, amely megállapítja, hogy a Post Danmark dömpingárakat alkalmazott, sem pedig olyan dokumentumot, amely ilyen magatartás fennállását bizonyítaná.

46 Másrészt, ami a felperes azon érvét illeti, amely szerint az, hogy a PostNord szerzi meg azokat az ügyfeleket, akiket ő elveszített, önmagában bizonyítja a dömpingárra vagy a piacinál alacsonyabb árakra vonatkozó gyakorlat fennállását, elegendő emlékeztetni arra, hogy – amint az a fenti 43. pontban megállapításra került – a felperes által a PostNord javára elszenvedett állítólagos ügyfélveszteség viszonylag stabil volt a 2017. októberi megállapodásban említett tőkejuttatások nyújtása előtt és után.

47 Egyébiránt el kell utasítani a felperes azon érvét is, amely szerint nagyszámú ügyfélnek a PostNord javára történő elvesztése elegendő az ezen ügyfélveszteség és a 2017. októberi megállapodásban említett tőkejuttatások közötti okozati összefüggés megállapításához. Ezen érv alátámasztására a fellebbező a 2006. december 12-i Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid és Federación Catalana de Estaciones de Servicio kontra Bizottság ítéletre (T-146/03, nem tették közzé, EU:T:2006:386) hivatkozik. Kétségtelen, hogy ebben az ítéletben a Törvényszék elismerte, hogy sérült a fellebbezők tagjainak versenyhelyzete pusztán amiatt, hogy egyikük a töltőállomásai közül 52 esetében felmerült ügyfélvesztésre hivatkozott, amely ügyfelek a vitatott intézkedések hatálybalépése óta azok kedvezményezettjeinél vásároltak. Ugyanakkor egyrészt a jelen üggyel ellentétben ebből az ítéletből nem tűnik ki, hogy a szóban forgó intézkedések kedvezményezettjei javára elvesztett ügyfelek száma viszonylag hasonló volt az említett intézkedések meghozatala előtt és után. Másrészt az újabb határozatokban, amikor a felperes fél a szóban forgó intézkedés kedvezményezettje javára ügyfélveszteségre hivatkozott, a Törvényszék megállapította, hogy a felperes nem szolgáltatott olyan információkat, amelyek lehetővé tennék annak megállapítását, hogy e veszteség ezen intézkedés következménye (2014. június 12-i Sarc kontra Bizottság ítélet, T-488/11, nem tették közzé, EU:T:2014:497, 54. pont; 2018. április 11-i Abes kontra Bizottság végzés, T-813/16, nem tették közzé, EU:T:2018:189, 59. pont; 2019. május 17-i Deutsche Lufthansa kontra Bizottság végzés, T-764/15, nem tették közzé, EU:T:2019:349, 134. pont). Következésképpen e legutóbbi határozatok fényében meg kell állapítani, hogy önmagában az, hogy a PostNord javára ügyfeleket veszítenek, nem elegendő annak megállapításához, hogy összefüggés állhat fenn e veszteség és a 2017. októberi megállapodásban említett tőkejuttatások között.

48 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy az ügyfélkör állítólagos elvesztése betudható a 2018-ban felmerült egyéb tényezőknek is. A felperesnek a Post Danmark és a PostNord Group által benyújtott, „Management Report/Annual Report 2019” című belső dokumentumából ugyanis kitűnik, hogy a felperes által 2018-ban elszenvedett ügyfélveszteség két tényezővel magyarázható, nevezetesen azzal, hogy a felperes kapacitáspótdíjat vezetett be, és hogy a csomagkézbesítések nem voltak kielégítő minőségűek. Kétségtelen, hogy a felperes egyrészt megkérdőjelezi e belső dokumentum relevanciáját, másrészt pedig jelzi, hogy 2019-ben javult a csomagkézbesítések

minősége. Mindazonáltal a felperes nem vitatja sem azt, hogy kapacitáspótdíjat vezetett be, sem azt, hogy a csomagkézbesítési szolgáltatásai nem voltak kielégítőek 2018-ban, és nem vitatja a saját belső dokumentumában említett elemeket.

49 Ennélfogva, mivel a 2017. októberi megállapodásban említett tőkejuttatásokon kívüli egyéb körülmények is magyarázhatják az ügyfelek állítólagos elvesztését, a fenti 27. pontban felidézett bizonyítási terhet viselő felperesnek kellett olyan bizonyítékokat előterjesztenie, amelyek lehetővé teszik különösen annak bizonyítását, hogy a fenti 48. pontban említett egyéb tényezők ellenére versenyhelyzetének lényeges érintettsége az említett tőkejuttatásokból eredhetett. Meg kell azonban állapítani, hogy a felperes nem terjesztett elő ilyen bizonyítékokat.

50 Végül a tárgyaláson a Post Danmark és a PostNord Group jelezte, hogy a felperes forgalmának csökkenése 2018 és 2019 között kevesebb volt, mint 3%, ami nem tükrözi a szóban forgó intézkedésekből eredő piaci részesedés állítólagos 30%-os csökkenését. A felperes nem vitatta, hogy forgalma 2018 és 2019 között csak 3%-nál kisebb mértékben esett vissza. Ez a számadat egyébként az eljárás során saját maga által benyújtott, „Annual Report 2019” című dokumentumból is kitűnik. Márpedig az a tény, hogy a felperes az érintett időszakban viszonylag állandó forgalmat ért el a szóban forgó intézkedések meghozatala ellenére, azt bizonyítja, hogy ezen intézkedések nem sérthették lényegesen az érintett piacon fennálló helyzetét.

51 E körülmények között, még ha feltételezzük is, hogy a Post Danmark 2017 októberében részesült a 2017. októberi megállapodásban említett tőkejuttatásokban, és hogy versenyben állt a felperessel a postai szolgáltatások dániai és skandináv piacán, a felperes nem bizonyította, hogy versenyhelyzetét lényegesen befolyásolhatták a 2017. októberi megállapodásban említett tőkejuttatások. Ebből következik, hogy nem bizonyította, hogy a megtámadott határozat személyében érinti, amint azt az ítélkezési gyakorlat megköveteli.

52 Az előzőekben kifejtettekre tekintettel, anélkül hogy a felperes esetleges közvetlen érintettségéről nyilatkozni kellene, a keresetet – mint a felperes kereshetőségi jogának hiánya miatt elfogadhatatlant – el kell utasítani.

A költségekről

53 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, a Bizottság, a Post Danmark és a PostNord Group kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeinek, valamint az ez utóbbiak részéről felmerült költségeknek a viselésére.

54 Ezenkívül az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján a jogvitába beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. A Dán Királyság és a Svéd Királyság tehát maga viseli saját költségeit.

55 Végül az eljárási szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése alapján a Törvényszék elrendelheti, hogy az ezen cikk (1) és a (2) bekezdésében nem említett beavatkozó felek maguk viseljék saját költségeiket. A jelen ügyben úgy kell határozni, hogy a felperes kérelmeinek támogatása végett beavatkozó UPS Europe és Dansk Avis Omdeling maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) **A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.**

2) **A Danske Fragtmænd A/S maga viseli saját költségeit, valamint az Európai Bizottság, a Post Danmark A/S és a PostNord Group AB részéről felmerült költségeket.**

3) **A Dán Királyság, a Svéd Királyság, a UPS Europe NV/SA és a Dansk Avis Omdeling A/S maga viseli saját költségeit.**

Papasavvas da Silva Passos Półtorak

Reine Pynnä

Kihirdetve Luxembourgban, a 2025. január 29-i nyilvános ülésen.

Aláírások